

KESZEI BORI ÚJRA SZEGEDI OPERASZÍNPADON

Babakocsifutással tréningezett a díva

Gyermekei megszületése után vendégként tért vissza az öt elindító szegedi társulathoz Keszei Bori, aki 2003-tól éveken át a bécsi Staatsoper tagja volt. 2008-ban megszületett Zorka lánya, a következő évben Bence fia. Ma és vasárnap Adéle szerepét énekli az Ory grófja kisszínházi előadásain.

SZEGED
HOLLÓSI ZSOLT

A Dóm téri Bánk bán-produkció Melindájaként láthatták legutóbb, 2007 nyarán a szegediek régi kedvencüket, *Keszei Borit*, aki már akkor az anyai szerepre készült. Zorka lánya után tavaly Bence fia is megszületett. Ősszel a Figaro házassága Susannájaként aratott nagy sikert az operaházban, most pedig Adéle szerepét énekli Szegeden az Ory grófjában.

Háp, háp, háp, jönnek a kacsák... – Egész nap énekelnek a gyerekeknek. Zorkának tegnap volt a második születésnapja, négy nap múlva pedig Bence fiam első születésnapját ünnepeljük, szinte pontosan egy év van közöttük. Ha operát kezdnek énekelni, azonnal rám szólnak, hogy hagyjam abba. Bence elkezd sírni, Zorka pedig hangosan tiltakozik: Mama, neee, mama, neee! A népdalokat szeretik, most épp a Háp, háp, háp, jönnek a kacsák... az aktuális kedvencük.

– Amikor anyává válik az ember, megismeri a személyisége másik oldalát. Hosszú házasságkodás után nehéz újra primadonnaként színpadra lépni. Sokat nem hagytam ki, mert amikor 2008 nyarán már a második gyermekemet vártam, énekeltem a bécsi Konzerthausban A denevérből. Bence megszületése után őt

hónappal már újra dolgoztam. A gyerekek mellett sokkal koncentráltabbak a napjaim, most jövök rá, hogy régen mennyi üresjáratom volt, miközben úgy éreztem, roppant elfoglalt vagyok – mondja Keszei Bori, aki szerint a koncentrált munka is kevés lenne, ha nem lenne fantasztikus „háttérapparátusa”. A párja, *Krizsán Zoltán* festőművész rengeteget segít. A próbaidőszakban hat hétre béreltek egy lakást Szegeden, férje addig nem dolgozott, szolgálatot teljesített a gyerekek mellett.

Keszei Bori Adéle szerepében a kisszínházban. FOTÓ: SCHMIDT ANDREA

ni a Normafánál. A heti háromszor félórás babakocsifutás dupla haszonnal járt: nemcsak én lettem fittebb, ha-

nem a gyerek is friss levegőn volt közben.

Bori szerint Adéle szerepe az Ory grófjában nagy kihí-

vás, bonyolult feladat. – Mint a legtöbb Rossini-szerep, könnyűnek tűnik, de aztán kiderül: nagy küzdelmet jelent. Bécsben egy másik Rossini-opera, az Olasz nő Algírban előadásain a seconda donnát, Elvirát énekeltem, ami rettenetesen nehéz volt; most megtapasztalhattam, hogy Adéle azon is túlesz. A látványos koloratúrákat persze egy koloratúrszopránnak meg kell tudni oldania, de Rossininél egyik pillanatban még nagy, kitarított hangokat, mély legatókat kell énekelni, a következőben pedig már könnyedén kell hozni a magasságokat. Jó érzés, hogy sok év után úgy fogadott vissza a szegedi operatársulat, mintha egyetlen nap sem telt volna el azóta. Ugyanezt éreztem a közönség reakcióiból is. Amikor elhatároztam, hogy a váratlanul korán jött második gyermekünket megszülo, azzal kellett szembenéznem: lehet, hogy ez azt is jelenti, soha többé nem lépek színpadra. Ilyen kihagyás után több kollégámmal is ez történt. Ehhez képest jól áll a szénám: júniusban már Bécsben énekeltem A denevérből Adéle szerepét, jövőre pedig Schönberg- és Berg-művekkel Németországba hívtak. Persze két gyerekkel és egy férjjel, ha szeretné megtartani a családját az ember, már nem gondolhat akkorát, mint huszoneves függetlenként. Osztrák impresszárióval dolgo-

Üvegfestmények a Gulácsy-galériában

Bori festőművész férjének, Krizsán Zoltánnak Szegeden, a Kárász utcai galériában is látható három munkája. – Mostanában új technikára váltott: üvegre fest, amivel nagy sikert arat. Nemrégiben New Yorkban volt tárlata, hamarosan Budapesten, a Falk Miksa utcában nyílik önálló kiállítása. Számomra az ő karrierje legalább annyira fontos, mint a sajátom – hangsúlyozza Bori.

zom, aki igyekszik számomra jó feladatokat találni, de két gyerekkel még a szegedi próbaidőszakot is embertelenül nehéz volt megszervezni – meséli Bori.

Mégis biztos benne: a két gyerek minden szempontból jót tett neki. – Azt már régen megtanultam, hogy a mi pályánkon a minőség és a tényleges karrier nincs mindig összhangban. Számomra most az az első, hogy a gyermekeim egészségesen nőjenek fel, legyen anyjuk, és ne menjen rá a házasságom arra, hogy egyébként imádok énekelni. Majd meglátjuk, mit hoz a jövő, bízom a spontán döntésekben. Az is lehet, ha egy kicsit nagyobbak lesznek, néhány évre kiköltözünk valahová, ahonnan könnyebb a pályámat továbbépíteni.

SÁRI ZSUZSA FILMJE FŐDÍJAT KAPOTT A SZEMLÉN

A vagány világfi

Szegedi alkotás kapta a 41. Magyar Filmszemlén a legjobb tudományos és ismeretterjesztő munkának járó fődíjat. Sári Zsuzsa filmje, az *Egy világfi Szegeden Szent-Györgyi Albertről szól*.

SZEGED
MUNKATÁRSUNKTÓL

A filmszemlén a legjobb tudományos és ismeretterjesztő filmek kategóriájában induló 36 alkotás közül *Sári Zsuzsa* Egy világfi Szegeden című alkotása győzött. A Magyar Televízió Szegedi Stúdiójának szerkesztő-riportere a Nobel-díjas Szent-Györgyi Albert szegedi éveiről készített filmet, amely olyan közismert munkákat is maga mögé utasított, mint Nagy György népszerű sorozata, a Magyarország története.

„Sári Zsuzsa érzékenyen árnyalja filmjében azt a kulturális, az idegenekkel szemben végtelenségig tartózkodó és ezért kissé önhitt címzetes urak vezette akkori szegedi miliőt, ahová csak hosszas udvarlás követően – Klebelsberg kultuszminiszter hívására – csöppent a világjáró Szent-Györgyi Albert. A filmből kiderül, az angolszász szokásokkal felvértezett és ezért különös: pipázó, automobilozó, a szokásjogokkal nem sokat törődő Szent-Györgyi Albertet kezdetben nem igen szívték a dél-alföldi városban; nem értékelték, miért nem köt nyakkendő, miért tegeződik a hallgatósággal, és miért nem kéri számon szóról szóra

a képleteket. Egyszóval fura pasas volt ez a Szent-Györgyi a szegediek szemében” – állítja kritikájában a fődíjas alkotást *Fekete Zsuzsa*.

– A forgatás kapcsán kerültem igazán közel Szent-Györgyi Albert személyiségéhez. A kíváncsiság vezetett, szegedi tevékenységének mindegyik szegletét szerettem volna bemutatni: a repülést szerető sportembert, az automobil-tulajdonost, a motorost, aki vagányul körbejárta Európát. Az volt a célom, hogy minél sokszínűbben, érdekesebben szóljak az emberről. Igyekeztem minél több hiteles dokumentumot, irodalmi szemelvényt is felhasználni. Két egykori Szent-Györgyi-tanítványt

is megszólaltattam: *Wollemann Máriát* az SZBK-ból és *Ormos Jenő* patológust; mindketten érdekesen beszéltek egykori tanárukról. A filmben nemcsak Liebmann Béla fotói mesélnek Szent-Györgyiről, hanem archív felvételtől megszólal a fotográfus is, aki a Nobel-díj odaítélése után a professzor fotósának tartotta magát. A Magyar Televízió archívumából felhasználtam annak az 1970-es években készült kétrészes portréfilmnek a részleteit is, amelyet Szent-Györgyiről egyik hazalátogatásakor forgattak Budapesten – mondja Sári Zsuzsa, aki nemcsak szerkesztője és rendezője, hanem narrátora is a filmnek. Azt is hangsúlyozza: azokkal a kollégáival – *Berecz István* hangmérnökkel, *Csepregi János* vágóval és *Herzner Donát* operatőrrel – dolgozott együtt, akikkel félszavakból is megértik egymást.

Sári Zsuzsa és alkotótársai a Dóm téren. FOTÓ: DM/DV

A Maladype a REÖK-ben

2010 állandó vendége lesz a REÖK-ben hazánk egyik legjelentősebb színházi társulata, a Maladype. A fiatal, játékos csapat könnyed, humoros formavilágával hitelesen szólítja meg a nézőket, olykor játékra csábítva őket is.

SZEGED

Az ország egyik legjelentősebb független társulata, a Maladype Színház öt alkalommal vendég szerepel a REÖK-ben februártól. Az első szegedi előadásuk a Georg Büchner drámája nyomán színre vitt Leonce és Léna lesz.

A többszörös fesztiváldíjas társulatot *Balázs Zoltán* vezeti, a szegedi közönség a két évvel ezelőtti Mezzo-operaverseny egyik produkciójának rendezőjeként ismerhetett meg. A Maladype szó „találkozást” jelent: a fiatal, szeniális színészek egyrészt egymással találkoznak az előadásokon és a társulatban belül, másrészt a közönséggel, akiket megszólítani is igyekeznek, nem pusztán passzív szemlélőként szórakoztatni.

A Leonce és Léna például minden este más változatban kerül színre, mivel mind a huszonöt jelenetet többféleképpen alkották meg. A színészek – akitől valódi színházi csapatjátékot igényel az előadás – kezdésnél tudják meg, a rendező, Balázs Zoltán melyik változatot szeretné látni aznap, ráadásul a nézők is beleszólhatnak a játék menetébe.

– Szeged színházi életének fontos eseménye lesz a Maladype állandó, egész évet kitöltő vendégjáték-sorozata – mondja *Herzeg Tamás*, a REÖK igazgatója. – Egy-egy előadás erejéig már korábban is járt nálunk jelentős társulat, mint például a Krétakör, ám ezzel a sorozattal egy határozott befogadói kör építésére is lehetőség van. Azt mondhatjuk, hogy a Maladype tagjai a mai színházi élet, színpadi akcióra és összjátékra talán leginkább kondicionált színészei. A magas művészi igényesség mellett könnyed, humoros formában, a legnemesebb improvizációs technikával, olykor interak-

Jelenet a Lorenzaccio című előadásból.

tív módon is mélyen és őszintén hatnak a nézőkre.

A február 22-én, 19 órakor színre kerülő Leonce és Lénára a belépők már kaphatók a REÖK jegyirodáján, elővételben 1000, a helyszínen pedig 1500 forintért. A további előadások a Tojáséj, az Übü király, a Lorenzaccio és egy még be nem mutatott darab lesznek.

(X)

Love jam és ÖRÖM-börze!

Valentin-napon 19 órakor debütál a Csak Rómeó és Júlia a REÖK-ben, amelyet hétfőn is láthat a közönség ugyanebben az időpontban. A Shakespeare klasszikusából készült beavatósínházi „love jam” a reneszánsz szerelmet hasonlítja össze a mai koréval. Kedden 19 órától a Szegedi Focú Műhely ÖRÖM-börze című „női játszótér” szerepel műsorán.